PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 64 (5498)

Marți 16 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ECHIPA DE BASCHET DINAMO A PLECAT ÎN IUGOSLAVIA

Miercuri seara, la Ljubljana, în „Cupa cupelor", se dispută returul întîlnirii cu Olympia

Astăzi în zori, echipa masculină de baschet Dinamo București a părăsit Capitala cu trenul, plecînd în Iugoslavia, unde va susține returul partidei din sferturile de finală ale „Cupei cupelor", la Ljubljana, în compania formației locale Olympia.

Cei 11 dinamoviști — Albu, Novac, Diaconescu, Cernea, Dragomirescu, Viciu, Giurgiu, Vissner, Cîmpeanu, Andreescu și Roșu — și antrenorul lor — prof. Dan Niculescu — au o misiune deosebit de dificilă. În condițiile competițiilor continentale rezervate echipelor de club, avansul de 16 puncte este precar, mai ales dacă ținem cont de valoarea adversarilor și de faptul că aceștia sînt renumiți pentru felul în care utilizează avantajul terenului: în sala Tivoli, Olympia n-a mai cunoscut înfrîngerea de aproape 4 ani, deși a jucat cu echipe de mare valoare din alte țări.

Baschetbaliștii bucureșteni au atins o valoare intrinsecă corespunzătoare nivelului internațional. Formația cuprinde jucători valoroși, ambițioși, dornici de afirmare. Le lansăm, însă, din nou apelul la voință lucidă, la calm, la eforturi individuale în folosul colectivului. Este singura condiție care trebuie îndeplinită pentru ca miercuri seara, la Ljubljana, performanța lor, jocul lor să ne facă cinste!

UN NOU PATINOAR

Clubul sportiv Dinamo a luat inițiativa amenajării unui nou patinoar pe terenurile de tenis ale complexului sportiv din Ștefan cel Mare. Patinoarul este la dispoziția publicului, zilnic, între orele 8—11 și 17—20.

În pagina a 3-a:

SERIALUL nostru: „IL CAMPIONISSIMO" (I)

Dramatica biografie a lui Fausto Coppi

PENTRU A ȘASEA OARĂ!

Gerul tăios din acest ianuarie autentic a oprit pe mulți iubitori ai patinajului din drumul lor obișnuit spre parcul sportiv „23 August" unde, duminică seara, primii noștri artiști ai gheții dădeau asaltul decisiv titlurilor de campioni ai țării. Cu atît mai mare regretul celor absenți din tribune, fiindcă a fost într-adevăr un recital de virtuozitate și curaj, un spectacol sportiv de frumoasă ținută, pe care cronicile noastre, ca și secvențele de film din programul televiziunii, nu l-au putut reflecta decît în palide tonuri. Vă oferim, totuși, alăturat încă o... compensație fotografică: frumoasa săritură a campioanei noastre de senioare, Elena Moiș, *pentru a 6-a oară pe prima treaptă a podiumului de premiere. Scurte completări. Elena Moiș, sau Bibi cum îi spun toți prietenii gheții, are 15 ani. În 1963, a cucerit primul ei titlu de campioană republicană la categoria senioarelor. Actualmente face parte din secția de patinaj artistic a clubului I.C.F. București și este antrenată de prof. Radu Ionian, fost și el multiplu campion republican.*

Foto: A. NEAGU

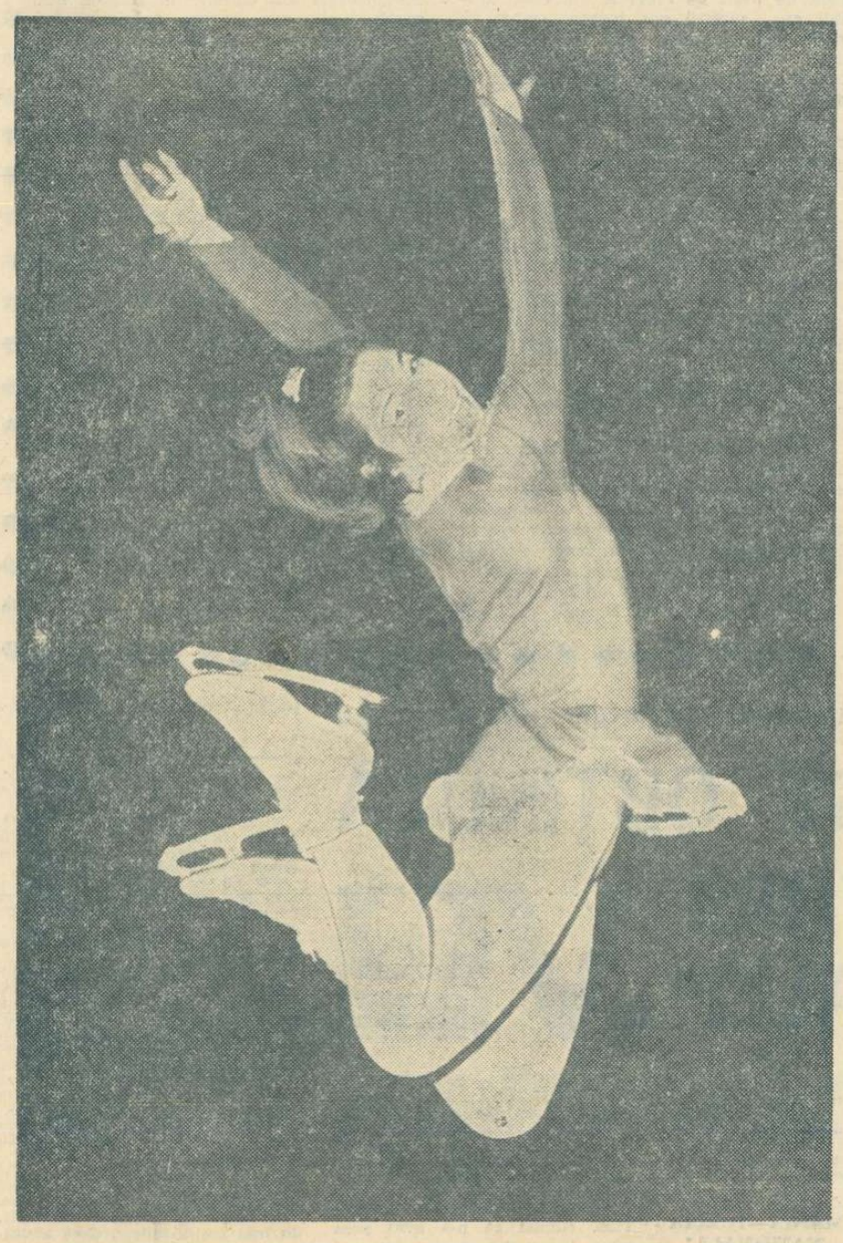

REFLECȚII DESPRE JUNIORI

Există o problemă a juniorilor. Mereu actuală, totdeauna importantă, etern dezbătută. Indiscutabil, sportul de performanță nu mai poate fi conceput în afara junioratului, categorie de la care începe (de fapt) și de unde își trage seva perenă.

Marile cluburi și organisme de sport și-au creat din primii ani de existență așa-zisele pepiniere, în care erau crescute, sub auspicii riguros științifice, tinerele talente. „Luceafărul" a fost rezerva de cadre fotbalistice a Venusului; Pelé a debutat într-o echipă de copii; profesorul Viktor Alekseev a înființat la Leningrad o școală-model, care a dat sportului sovietic galerii impresionante de campioni și recordmani.

Avem și noi exemple de pedagogi care și-au canalizat pasiunea și priceperea pe acest făgaș. Să-i amintim (chiar și în treacăt) pe Pik Popescu-Colibași și Constantinescu-Nehoiu, dascălii celor mai tineri handbaliști și atleți, pe Petre Steinbach, Ion Voinescu și Alexandru Apolzan, învățătorii emeriți ai piticilor fotbalului, pe Martie Ștefănescu și Sima Zosim, care-i îndeamnă pe începătorii ciclismului să nu se teamă de kilometri.

Munca grea, migăloasă, cu copiii și juniorii are ceva din generozitatea celui care sădește un măslin, fără să știe cînd, și dacă, va rodi avînd doar certitudinea că lasă un pom în urma sa...

Din păcate, de la o vreme, dimensiunile noțiunii au fost artificial hipertrofiate. Dintr-o treaptă pe scara ascensiunii firești către măiestrie, dintr-o etapă intermediară (logică și legică) junioratul pare să devină un **SCOP IN SINE.**

Asistăm, uimiți, la avalanșe de recorduri (riguros înregistrate), pe niște categorii de vîrste foarte subiectiv delimitate; aclamăm — în virtutea inerției — învingători ale unor competiții de adolescenți, gratulate OFICIAL (n.b. !) cu supratitlul de campionate ale lumii sau ale Europei. Ni se pare că nu e bine!

În general, de succesele juniorilor (privite ca atare) se prevalează cei cărora seniorii le rezervă satisfacții frugale. Și noi ne-am deformat optica în acest sens.

Victoria juniorilor la turneul U.E.F.A. a avut darul, o bună bucată de vreme, să arunce o perdea de fum peste lipsurile grave ale fotbalului major, creindu-le astfel un mediu prielnic de persistență și proliferare. Fiți Balaș — care, copil fiind, a uimit prin forța și rezultatele sale (a stabilit și cîteva recorduri mondiale ca junior) — a inoculat liniște și automulțumire în conștiința celor însărcinați să se ocupe de sportul halterelor. (Dacă nu chiar și a celor care făceau cronicile!). Aruncătorii de ciocan Gheorghe Costache și Victor Țibulschi, prezenți — de asemenea — pe listele recordmanilor lumii la juniori, ne-au făcut multă vreme să socotim că în atletismul românesc treburile merg bine. Foarte recent, cîțiva statisticieni — maeștri ai scamatoriilor cu cifre — au descoperit cum că la natație, în materie de copii (9—13 ani!), rezultatele noastre sînt egale, dacă nu chiar superioare, celor ale americanilor sau ale australienilor! Și că în virtutea unei logici elementare nu trebuie să ne facem nici un fel de griji în privința Olimpiadei din 1972, unde succesul nostru pe pistele albastre ar fi, pasămite, de pe acum, asigurat. Exemplele ar putea continua...

Este, deci, absolut necesar să se pună, cît de cît, ordine în această problemă, astfel ca junioratul să revină la sensurile sale adevărate, să-și trăiască copilăria. A avea juniori foarte buni, dar în schimb seniori foarte slabi, înseamnă — în ultimă instanță — a-ți da singur un vot de blam în privința metodicii de pregătire.

Să privim, așadar, performanțele și recordurile celor mici prin prisma posibilităților reale de evoluție și a lucidității, să nu le atribuim un caracter absolut, chiar dacă — la un moment dat — acesta ne-ar putea fi favorabil. Să nu fim, mai cu seamă, prea grăbiți și prea generoși cu aprecierile.

Multe organisme sportive internaționale au cedat unor ambiții (sau unor presiuni), atribuind întrecerilor de juniori și copii titluri oficiale de campionate mondiale sau europene. Sistemul poate fi nociv, în primul rînd pentru mentalitatea concurenților. Asemenea competiții nu reprezintă nimic mai mult decît niște simple **CRITERII.** Ceea ce sînt de fapt!

Este dureros să vezi, peste ani, cum un fost campion mondial de copii sau de juniori, care promitea o carieră briliantă, ajunge să fie înglobat în zațul suficienței și al anonimatului.

Să recunoaștem că, de multe ori, o bună parte de vină ne aparține. Decît să ridici cuiva, prea devreme, un piedestal al gloriei, este mai bine să nu i-l clădești de loc!...

Valeriu CHIOSE

CE LOC OCUPĂ SCRIMA ROMÂNEASCĂ IN IERARHIA INTERNAȚIONALĂ?

Trei dintre cele mai bine cotate floretiste din lume: Galina Gorohova (U.R.S.S.), Antonella Ragno (Italia) și Ileana Drimbă
Foto: ANSA-Torino

Este incontestabil faptul că scrima românească a înregistrat în anul care a trecut cea mai rămînătoare performanță a ei din cei peste 100 de ani de viață: **primul titlu mondial la echipe, prin „4"-ul reprezentativei masculine de floretă. Este cel de-al doilea titlu mondial la seniori obținut în ultimul deceniu** (după cel cucerit în 1962, la Buenos Aires de către **Olga Orban-Szabo**). De aici, frumoase și meritate aprecieri la adresa valorii ei, școala românească de scrimă și-a sporit simțitor creditul pe plan internațional, ea se situează astăzi printre cele mai reputate din lume.

★

Floretiștii români au arătat, așadar, că în anul 1967 au fost cei mai puternici de pe glob. Cinci băieți minunați, *Ionel Drimbă, Tănase Mureșanu, Iuliu Falb, Mihai Țiu* și *Ștefan Ardeleanu*, au adus culorilor țării victorii prestigioase în fața principalelor pretendente la supremație. În finala mondialelor, echipa Uniunii Sovietice, care a cuprins pe cîțiva dintre matadorii floretei — *Putiatin*, campion mondial pe 1967, *Sveșnikov*, fostul campion mondial în 1966, *Șarov*, un experimentat trăgător, a fost nevoită să cedeze, și încă la un scor destul de concludent (9—6), în fața reprezentativei țării noastre. Deținătoare a primului loc în competiție, neîntrerupt din anul 1959, echipa de floretă a U.R.S.S. a fost obligată, de data aceasta, să încline steagul, într-o dramatică dispută, cu un adversar mai tenace, mai bine pregătit. Înaintea finalei, echipa României obținuse alte două victorii, la fel de sigure, la Polonia, cu 9—7 și la Franța, cu 9—3. În toate aceste meciuri-cheie (o înfrîngere ne-ar fi aruncat, poate, undeva sub locul IV), floretiștii țării noastre au acționat conform indicațiilor antrenorilor, și-au pus în valoare întreaga lor experiență, tot bagajul cunoștințelor, acumulat în zeci și zeci de concursuri internaționale. *Martorii ocu-*

T. STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

Puncte de vedere

ACTUALA FORMULĂ A CAMPIONATULUI MI SE PARE JUDICIOASĂ

CORNEL OȚELEA — **maestru emerit al sportului:** „Deosebit de utilă inițiativa ziarului „Sportul". Handbalul avea nevoie de jetul de raze al reflectorului. Subscriu la severa critică făcută comisiei orășenești pentru încurcătura produsă duminică după-amiază în sala Floreasca. Aș vrea să le spun spectatorilor — pe această cale — că noi sîntem animați de dorința de a le oferi spectacole sportive de calitate. Așa încît, să nu ne ocolească nici în viitor... Referitor la materialul de la Bacău pot face și unele completări. Este nefiresc ca într-un centru unde handbalul a prins, să se apeleze încă la sportivi aflați la apusul carierei, sportivi ce nu-și mai au locul în formațiile bucureștene și atunci se refugiază în provincie. Calitatea jocului va crește în condițiile în care se vor ridica cît mai multe elemente talentate chiar din regiunea Bacău.

Tov. prof. C. Popescu a propus schimbarea formulei campionatului. Mie mi se pare judicios actualul mod de desfășurare. Mai multe echipe înseamnă posibilități mai mari de depistare a elementelor talentate, un sprijin serios și substanțial în răspîndirea handbalului".

TIMIȘOARA POATE MAI MULT!

IOAN MOSER — **maestru emerit al sportului:** „Regret foarte mult că handbalul timișorean a regresat în ultima vreme. Cînd jucam la Timișoara, exista o mare animație în jurul acestui sport. Erau și echipe

(Continuare în pag. a 2-a)

ECOURI LA HANDBAL sub reflector

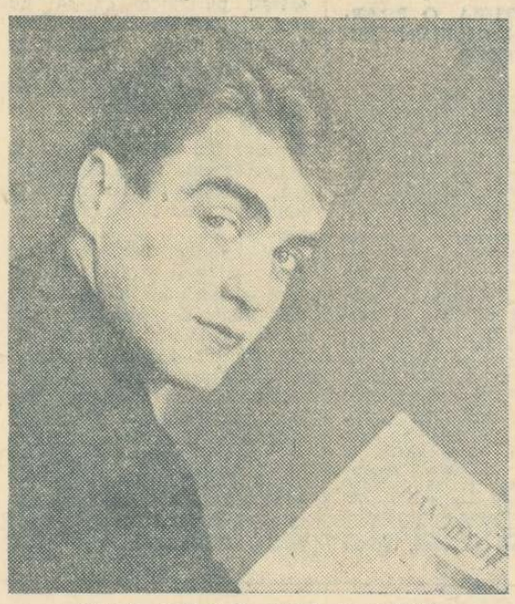

Cornel Oțelea în vizită la redacție

24 ore

ALEXANDRA NICOLAU LA AL PATRULEA BEVERWIJK

ALEXANDRA NICOLAU

De mîine, festivalul internațional de șah de la Beverwijk programează un nou start, cel în turneul feminin, rezervat maeștrelor. Țara noastră va fi reprezentată de maestra emerită a sportului **Alexandra Nicolau**, care participă pentru a patra oară la tradiționala competiție. Ea este cîștigătoarea ediției din 1965 și 1966, iar anul trecut s-a clasat a doua.

La actuala ediție a turneului feminin de la Beverwijk și-au mai anunțat participarea șahista sovietică Valentina Kozlovskaia, iugoslava Tereza Stadler, campioana Cehoslovaciei, Jana Malypetrova, ca și un puternic lot de jucătoare olandeze.

ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

Întîlnirea internațională de baschet dintre echipele Union Firestone și Spartak Sofia, din cadrul „Cupei cupelor", disputată la Viena, a fost condusă (excelent, după cum remarcă presa) de arbitrul român dr. DAN CHIRIAC.

Pentru returul întîlnirii (20 ianuarie, la Sofia) a fost solicitat, de asemenea, un arbitru român, dr. C. ARMĂȘESCU.

Hocheiștii noștri vor să înfirme tradiția și să cîștige „Cupa orașului București"

În activitatea competițională hocheistică turneul dotat cu „Cupa orașului București" ocupă, fără discuție, un loc foarte important. Din 1958, de la prima sa ediție (a avut loc o dată cu inaugurarea patinoarului artificial din parcul „23 August") și pînă astăzi „Cupa" a reunit la București o seamă de echipe foarte valoroase de peste hotare care, împreună cu cele două selecționate ale Capitalei, au oferit spectatorilor meciuri de o bună calitate tehnică și spectaculară. Cercetind palmaresele fiecăreia dintre cele nouă ediții de pînă acum găsim următoarele formații cîștigătoare: 1958 — **Plzen (Cehoslovacia)**, 1959 — **Bratislava (Cehoslovacia)**, 1960 — **Torpedo Gorki (URSS)**, 1961 — **Leningrad (URSS)**, 1962 — **Torpedo Gorki**, 1963 — **Lokomotiv Moscova**, 1964 — **Aripile sovietelor**, 1965 — competiția nu s-a desfășurat, 1966 — **Daugava Riga (URSS)** și 1967 — **Sibir Novosibirsk (URSS)**. După cum se poate vedea, reprezentativa Capitalei n-a reușit încă pînă acum să intre în posesia trofeului ce se acordă echipei cîștigătoare, fiind clasată de cele mai multe ori pe locul secund. În februarie 1961 echipa Bucureștiului a fost cel mai aproape de cîștigarea primului loc. Hocheiștii români au terminat la egalitate cu jucătorii din selecționata Leningradului (3—3) fiind însă întrecuți la golaveraj 28:9 față de 39:11 cît au avut sportivii sovietici.

În această situație, evident că reprezentanții noștri doresc din răsputeri să... spargă gheața! Prilejul îl oferă cea de a X-a ediție a competiției care va începe miercuri în București, deși și anul acesta printre participante se află cîteva formații cu o recunoscută valoare tehnică și cu o apreciată forță de joc. Este vorba de echipa militară din Leningrad, de formația din Litvinov, ca și de reprezentativa secundă a R. F. a Germaniei.

Hocheiștii noștri privesc cu toată atenția această „Cupă", dat fiind faptul că ea prilejuiește ultima verificare serioasă a echipei României care va participa în primele zile ale lunii viitoare la meciul de baraj pentru grupa A a turneului olimpic cu echipa R. F. a Germaniei.

★

Federația de hochei a stabilit programul de desfășurare a întrecerilor: **miercuri:** București A—București tineret; S.K.A. Leningrad — C.H.Z. Litvinov; **joi:** București tineret — S.K.A. Leningrad, București A — R.F.G. II; **vineri:** București tineret —C.H.Z. Litvinov, S.K.A. Leningrad—R.F.G. II; **simbătă:** București tineret — R. F. G. II; București A — C.H.Z. Litvinov; **duminică:** C.H.Z. Litvinov — R.F.G. II; București A — S.K.A. Leningrad.

Partidele vor începe în fiecare zi la ora 17 și 19, duminică însă ele vor avea loc la 16,30 și, respectiv, ora 18,30.

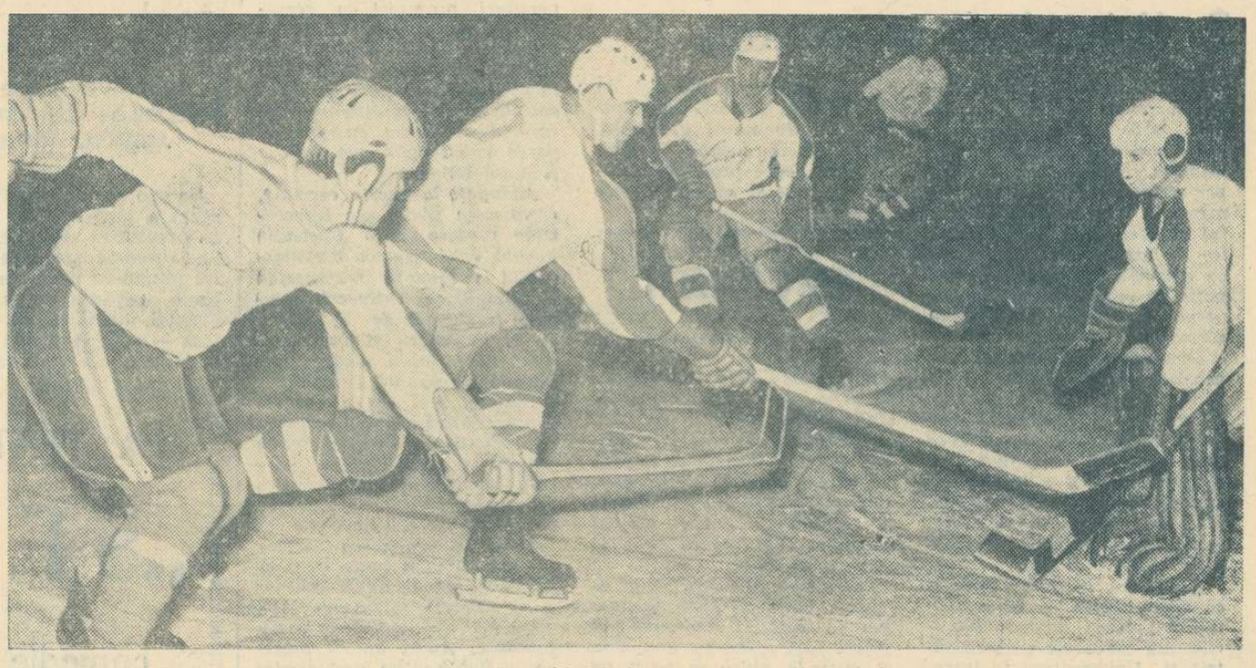

Iată o imagine din meciul București — Sibir Novosibirsk, disputat în cadrul ediției de anul trecut a „Cupei orașului București". Apărarea formației sovietice este la post și respinge un atac al jucătorului Calamar Foto: A. NEAGU